

Het kleine cafe aan de haven

Pierre Kartner

arr.: Tom Overtoom - 2019

1. De a-vondzon valt o - ver straten en pleinen, de gouden zon zakt in de stad. En
toog is van ko-per toch licht er geen lo - per, de voetbal-club hangt aan de muur. De
wereld-pro-blemen die zijn tus-sen twee gla-zen bier op - ge - lost voor al - tijd. Op de

men-sen die moe in hun hui - zen verdwijnen, ze hebben de dag weer ge - had. De
trekkast die maakt meer la - waai dan de juke box, een pils-je dat is der niet duur. Een
rand van een bier - vilt-je staat daar je re - ke-ning, of je staat in het krijt. Het

ne-on-re - cla - me die knipoogt langs ra - men, het mot-re-gent zacht-jes op straat. De
mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm, geen monsieur of ma-dam, maar W. C. Maar
e - ni-ge wat je aan e - ten kunt krij - gen dat is daar een hard - ge-kookt ei. De

stad lijkt ge - stor-ven, toch klinkt er mu-ziek uit een deur die nog wijd o - pen staat.
't glas is gespoeld in het hel - der-ste wa-ter, ja, 't is daar een heel goed ca - fe.
men-sen die zijn daar ge - luk-kig gewoon, ja de men-sen die zijn daar nog blij!

Refr. Daar in dat kleine ca-fe aan de haven, daar zijn de mensen gelijk en tevree. Daar in dat

kleine ca-fe aan de haven, daar telt je geld of wie je bent niet meer mee. 2-3. De mee.

refr. Daar in het klei-ne ca-fe aan de ha-ven, daar zijn de men-sen ge-lijk en tevree.

Daar in dat klei-ne ca-fe aan de haven, daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.